GdR GRUP DE RECERCA DE FORNELLS

LA SITJA

Avui encara s'està executant el projecte que està transformant la Sitja, també coneguda per molta gent del poble com "el Silo".
Donem per sabut el que s'hi està fent i perquè ha de servir, per tant, nosaltres en centrarem en el que va ser i va representar la Sitja.

Si avui ens situem a 9 de desembre de l'any 1966, el *Ministerio de Agricultura (Servicio Nacional del Trigo*), compra a Fornells 3.500 metres quadrats de terreny, propietat de la família Cot-Franquesa. Aquest terreny està situat al camí d'Amer i limita amb la via del ferrocarril.

El *Servicio Nacional del Trigo*, a l'hora d'adquirir un terreny, tenia que complir uns requisits establerts pel propi *Ministerio*, com tenir-hi accés per carretera o via pública, que el terreny tingués uns 4.000 metres quadrats aproximadament, amb una pendent no superior del 3 % i que tenia d'estar situat entre la via del ferrocarril (amb possibilitat de via d'accés) i del poble.

El dia 10 de febrer de 1967 van començar les obres. La superfície construïda era de 504 metres quadrats, i no va entrar en funcionament fins l'any 1968.

Aleshores, els Fornellencs van veure créixer un edifici que per la seva alçada i pel seu volum semblava voler competir amb el de l'Església.
El material utilitzats majoritàriament per a la seva construcció foren el ferro i la "Uralita". La torre és l'única part de l'edifici que es va construir amb material d'obra.

Aquest edifici va ser revolucionari a l'època. El seu funcionament, totalment automàtic, possibilitava que la feina i l'esforç humà fos mínim.

El pagès que volia portar-hi gra, primer el tenia que ensacar i lligar a casa seva, carregar-lo al carro, i portar-lo. A la Sitja pesaven les saques i un cop obertes les buidaven dins la moderna maquinària de que disposava l'edifici. El gra era transportat fins la part més alta, i des d'allà es repartia segons el tipus. Un cop repartit s'emmagatzemava en una de les quatre cel·les de que disposava l'edifici. La capacitat mitja per cel·la era de 1.000 metres cúbics.

Amb el temps la pagesia es modernitza i el gra el porten a la Sitja amb tractor i remolc, altres amb camió. Els dilluns eren els dies de més feina, tots esperaven el seu torn i la cua arribava alguna vegada fins a can Biel. En un dia es podien emmagatzemar fins a 50 tones de gra, la seva capacitat total era de 3.000 tones, però mai es varen sobrepassar les 2000 tones.
El pagès cobrava el gra al comptat, però el preu el marcava l'Estat i quan arribava el mes de novembre, aquest se'l venia a les farineres.

La finalitat d'aquesta Sitja així com la de tot arreu, era de crear un centre d'intervenció de blat tou i ordi, però la Sitja de Fornells no va arribar mai a formar part de la xarxa bàsica de Catalunya.

Pel seu emplaçament, pels problemes "mediambientals" i per no formar part de la xarxa bàsica de Catalunya, ha estat inactiva com a centre d'intervenció des de l'any 1987.
La Sitja va passar a se de propietat municipal el dia 27 de maig de 1999.

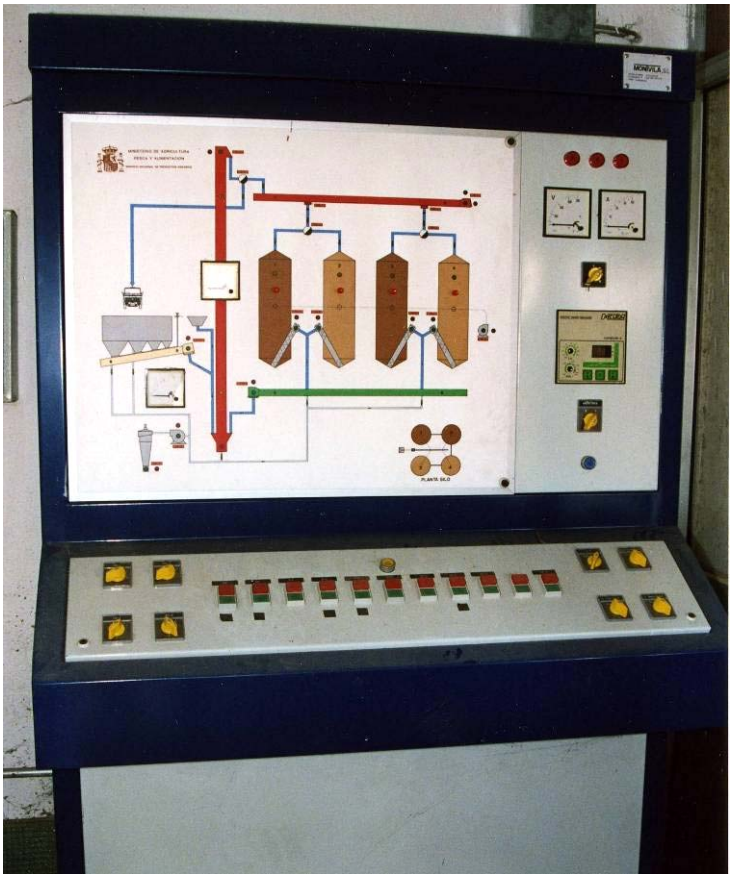

Vista des de l'antic camí d'Amer (avui, carrer Narcís Monturiol)

Vista de la Sitja des de l'antic camí d'Aiguaviva, actual Pep Ventura, als anys 80.

Quadre de mandos.

Visenfins per treure el gra.

Bàscula.

Interior de la Sitja.

Febrer 2005 .

Novembre 2005.

Gener 2006.